

med en Tønde Hartkorn og ikke [har 10 Stykker Kvæg, turde være ganske klart for alle andre end det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Det er en gal Hartkornsgrænse, og det er netop en af Grundene til, at Hartkornet er umuligt som Udgangspunkt.

Saa nævner det ærede Medlem ogsaa og bruger som Argument, at Landbrugs-ejendommenes Værdi er meget stor i Sammenligning med Byejendommenes. Det er ogsaa en kendt Sag, for hvem der har givet sig af med Statistik i Almindelighed, at Landbruget gennemgaaende har langt, langt større Værdi i Forhold til dets Omsætning og Indtægt end andre Erhverv. Et Landbrug omsætter eller omsatte — jeg er ikke mere helt à jour paa de Omraader, det vil ingen kunne forlange —, men saaledes regnede man i hvert Fald i gamle Dage, sin Værdi i 5 Aar — det var ganske vist forskelligt, efter som det var drevet intensivt eller ikke —, medens derimod en almindelig Forretning omsatte sin Værdi 3 Gange om Aaret. Naar det er Tilfældet, vil det ærede Medlem maaske dog kunne forstaa, at det er ganske umuligt at bruge selve Værdien som Udtryk for et Landbrugs økonomiske Stilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Nej, alle Fortolkningskunster preller af. Det er nemlig ikke mig, der opstiller Betegnelserne: Husmand og Gaardmand, det er Statens egne Institutioner, det statistiske Departement og Landsoverskatteraadet. (*N. P. Jensen:* Nej!). Landsoverskatteraadet anvender disse Betegnelser i Beretningen for 1916, og det kan jeg dokumentere her, jeg har den med, og Statistisk Departement anvender den ogsaa. Men dette er en Gentagelse af Diskussionen fra i Fjor. Nu forstaaer de ærede Medlemmer aabenbart, at i Aar, hvor Ejendomsskylden er lagt til Grund, kniber det, og saa hvirvler de den gamle Diskussion op uden at betænke det urimelige deri. Jeg har indrømmet, at muligvis nogle enkelte Tilfælde kan forklares saaledes, men det forklarer ikke det Fænomen, at af 70 000 Gaardmandsbrug i 1918 havde godt og vel 40 000 en Gennemsnitsaarsindtægt paa under 4 000 Kr. Det kan ikke bortforklares ved at lave en Diskussion om, hvorvidt Betegnelserne Husmand og Gaardmand kan bruges mere eller ikke, og man kan ikke ved den Dis-

kussion bortforklare det Fænomen, som maa paavirke hele Offentligheden, at 12 000 Gaardmænd havde under 2 000 Kr. i det svimlende gode Aar 1918, for det erkender alle — der foreligger Udtalelser i denne Sal af Landbrugere, jeg kan godt huske dem, og jeg skal trække dem frem, hvis det bliver nødvendigt —, at allerede 1916 var et godt Landbrugsaar, og 1918 var ikke mindre godt. Nej, nu støver Bilerne, for nu er det om at gøre at tilsløre, at det er lidt galt fat.

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen Ordet.

N. P. Jensen: Jeg tillod mig nede fra Pladsen at protestere imod den Anvendelse, som det ærede Medlem atter gjorde af Statistikken, idet han udtalte, at det var ikke det ærede Medlem, der opstillede Kategorierne Husmænd og Gaardmænd og brugte dem som Grundlag. Nej, det ved vi vel, det var kendt, før baade det ærede Medlem og jeg havde traadt vore Børnesko ogsaa statistisk set. Men det ærede Medlem ved, at dette Grundlag, Hartkornet, er forladt, man bruger det kun som Overgangsled. Hartkornet forsvinder i dansk Skattelovgivning fra 1929, netop fordi man allerede for 20 Aar siden var klar over, at det var umuligt som Grundlag, og det er ikke blevet bedre den Dag i Dag.

Formanden: Idet jeg giver det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen Ordet for en kort Bemærkning, anmoder jeg om, at vi dermed afslutter de korte Bemærkninger.

Vilhelm Rasmussen: Jeg skal med Glæde føje den ærede Formand, thi det ærede Medlem, der nu talte, har jo fuldstændig overhørt, at jeg i min Tale netop lagde Ejendomsskyldvurderingen til Grund for det hele og paaviste, at paa det Grundlag, som det ærede Medlem selv anerkender, viser Statistikken, at jeg har Ret i, at Landbruget staaer sig forholdsvis bedst, naar det er lille. Nej, de Herrer skulde tage selve Sagen, Tallene, op og ikke forsøge paa ved at lave Støvsy at slippe udenom Sagens Kærne.

Johannes Lou: Det var om Arbejdsløsheden, om Industrien, om vore Skatter og om vort Forsvar, vort Folk ventede at høre sine Repræsentanter her paa Ting udtale sig under den nu stedfindende Behandling af Finanslovsforslaget, men vi har